

ІМУНОЛОГІЯ, АЛЕРГОЛОГІЯ

РЕАКЦІЯ АНТИТІЛ КЛАСУ IgG НА ІНФЕКЦІЮ SARS-CoV-2

Кузьмінов Б. П., Мажак К. Д., Ткач О. А., Щурко Г. В., Зарічна О. З.

м. Львів, Науково-дослідний інститут епідеміології та гігієни

Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького

Визначення рівня антитіл і тривалості імунної відповіді є основою для кращого розуміння захисних механізмів, патогенезу і прогностичних факторів COVID-19. Ці знання також важливі для розробки ефективних методів лікування та вакцинації.

Мета: оцінити рівень та динаміку антитіл класу IgG до нуклеокапсидного (NP) та «шипового» (S1) антигенів вірусу SARS-CoV-2, як маркера гуморальної відповіді.

У сироватці крові 297 пацієнтів: 20 здорових невакцинованих; 22 вакцинованих однією дозою вакцини, 25 – двома дозами, але які не хворіли на COVID-19, і у 230 осіб з підтвердженою інфекцією SARS-CoV-2, з яких 60 не вакциновані, 48 вакциновані однією, 122 – двома дозами вакцини і обстежені в динаміці через 3, 6, 12 місяців, проведено визначення рівня антитіл IgG SARS-CoV-2.

У 63 % осіб з від'ємним тестом PLR в Real-Time і не вакцинованих виявлено існуючий гуморальний імунітет до SARS-CoV-2. Реактивні антитіла до SARS-CoV-2 виявлено у 98,5 % людей, не інфікованих SARS-CoV-2, а вакцинованих однією або двома дозами вакцин відповідно до інструкції. Гуморальна імунна відповідь різноманітна і помітна вже через 2–3 тижні після першої дози вакцини. Вищі рівні антитіл класу IgG спостерігались у пацієнтів, вакцинованих двома дозами вакцини навіть через 6 місяців.

Інфекція SARS-CoV-2 індукувала вищі рівні антитіл S-реактивного IgG SARS-CoV-2, які у 95 % реконвалесцентів зберігались протягом усього періоду спостереження. Рівень захисту значно підвищився після другої дози, причому підвищення було набагато більшим навіть через 6 місяців після вакцинації. У реконвалесцентів, вакцинованих однією дозою, в наступні місяці концентрація антитіл IgG поступово знижувалася, а у вакцинованих двома – зростала.

Розрізнення наявного імунітету та імунітету de novo має вирішальне значення для розуміння сприйнятливості та природного перебігу інфекції SARS-CoV-2.

ЕФЕКТИВНІСТЬ РАПАМІЦИНУ ТА МІНОЦИКЛІНУ У ПОПЕРЕДЖЕННІ НЕЙРОІМУННОГО ЗАПАЛЕННЯ У ЩУРІВ З ХІМІЧНИМ КІНДЛІНГОМ

Пошивак О. Б., Піняжко О. Р., Годлевський Л. С.

м. Львів, Львівський національний медичний університет ім. Данила Галицького

м. Одеса, Одеський національний медичний університет

Одним із провідних механізмів розвитку хронічної епілептичної активності є виникнення нейроімунного запалення, у формуванні якого беруть участь прозапальні цитокіни. Нейродегенеративні зміни, як маркер хронізації епілептогенезу, є результатом тривалих запальних змін у зоні первинних вогнищ епілептогенезу.

Метою роботи було вивчення нейродегенеративних змін у структурах мозку, а також імуногістохімічної експресії фактора некрозу пухлин α (TNF- α), ядерного фактора NF- κ B в тканині дорсального гіпокампу у щурів з кіндлінговими судомами. Хронічну епілептичну активність відтворювали у статевозрілих щурів лінії Вістар шляхом тритижневого щодобового застосування пентилентетразолу (ПТЗ) (Sigma Aldrich, USA) в дозі 35,0 мг/кг, внутрішньоочеревинно. Зазначені показники також досліджували у щурів, які отримували комбіноване лікування із застосуванням рапаміцину (Pfizer, USA) (1,0 мг/кг) та міноцикліну (Aurobindo Pharma, India) (30,0 мг/кг) протягом формування кіндлінгу. Число дегенеративно змінених нейронів підраховували на зрізах тканини мозку (6 мкм), фарбованих гематоксиліном та еозином. Імуногістохімічні дослідження проводили із застосуванням авідин-біотинпероксидазного методу. Встановлено, що число дегенеративно змінених нейронів в гіпокампі перевищувало показник у групі контролю в 5,37 раза ($p < 0,001$).

У щурів з ПТЗ-кіндлінгом експресія TNF- α перевищувала відповідний показник у групі контролю в 3,6 раза, ($p < 0,001$), а експресія NF- κ B була вищою в 3,1 раза ($p < 0,001$). Вказані

показники не відрізнялись від таких у групі контролю за умови поєданого використання рапаміцину та міноцикліну, тоді як окреме застосування препаратів не спричиняло достовірного впливу на показники нейродегенерації та вміст TNF- α і NF- κ B.

ДОСЛІДЖЕННЯ ДИНАМІКИ ІНТЕРЛЕЙКІНУ-6 У ПІДДОСЛІДНИХ ТВАРИН ЗІ ЗМОДЕЛЬОВАНИМ ЗАПАЛЬНИМ ПРОЦЕСОМ

Слободян Р. В., Огоновський Р. З., Мельничук Ю. М.

м. Львів, Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького

Інтерлейкін-6 належить до прозапальних цитокинів, які беруть безпосередню участь у регуляції запального процесу. Активне вивільнення ІЛ-6 слугує надійним і достовірним маркером активності запальних процесів в організмі. ІЛ-6 є потужним фактором стимуляції запалення, що проявляється зростанням його концентрації на початкових етапах патологічного процесу.

Мета дослідження: проаналізувати динаміку концентрації інтерлейкіну-6 у плазмі крові піддослідних тварин із запальними процесами.

Результати. Отож, аналізуючи отримані дані, можна відмітити, що на третю добу експерименту концентрація інтерлейкіну-6 у плазмі крові значно перевищувала показник інтактних тварин [(7,8 $\pm$ 0,4) пг/мл], у яких був змодельований запальний процес [(26,4 $\pm$ 2,2) пг/мл].

Оцінюючи результати на сьому добу експерименту, відмічали, що в піддослідних тварин відбувалося зниження вмісту ІЛ-6 в порівнянні з показниками на третю добу – (17,4 $\pm$ 1,9) пг/мл.

На 10-ту добу експерименту продовжували відмічати поступове зниження концентрації інтерлейкіну-6 у плазмі крові щурів – (10,3 $\pm$ 1,3) пг/мл.

Значення вмісту ІЛ-6 на 14-ту добу експерименту в усіх тварин було близьким до рівня інтактних тварин, який був прийнятий за норму – (8,6 $\pm$ 0,7) пг/мл.

Висновок. Отримані результати вказують на те, що найбільшою концентрація інтерлейкіну-6 є на третю добу запального процесу. Після цього на 7-му та 10-ту доби фіксується поступове зниження вмісту прозапального цитокину по мірі затихання запального процесу. На 14-ту добу рівень ІЛ-6 стабілізується і наближається до норми.

ВИПАДОК ТРОМБОЦИТОПЕНІЇ ПІСЛЯ ВАКЦИНАЦІЇ ПРОТИ COVID-19

Чубірко К. І., Гряділь Т. І., Чопей І. В.

м. Ужгород, ДВНЗ «Ужгородський національний університет»

Вакцинація проти вірусу SARS-CoV-2 виявилася одним із основних заходів для зниження захворюваності та смертності, які спричиняє цей вірус.

Однак, після вакцинації проти COVID-19 у всьому світі з'явилися повідомлення про тромбоцитопенію та кровотечі. Нещодавно після вакцинації було повідомлено про рідкісний синдром тромбозу церебрального венозного синусу, який клінічно нагадує тромбоцитопенію, спричинену гепарином.

У цій публікації ми описуємо випадок, у якому через 14 днів після вакцинації першою бустерною дозою проти вірусу SARS-CoV-2 (Pfizer) розвинулася ідіопатична тромбоцитопенічна пурпура. Раніше пацієнт отримав дві дози вакцини Pfizer. Крім того, у пацієнта були позитивні аутоантитіла анти-SSA/Ro60 та аутоантитіла IgG анти-GM1 та IgG анти-GM3. Клінічно хвороба проявлялася крововиливами на шкірі, особливо в місцях зовнішнього стиснення. Крім того турбувала загальна слабкість, а кількість тромбоцитів протягом 6 місяців коливалася від 70 до 90 тисяч в 1 мкл. Морфологія еритроцитів та лейкоцитів залишалася нормальною, а кількість мегакаріоцитів у кістковому мозку не змінювалася. В катамнезі (спостереження більше 1 року) тромбоцитопенія залишається без змін та без явного прогресування.

Обговорення: незважаючи на те, що неможливо встановити чіткий причинно-наслідковий зв'язок між введенням бустерної вакцини проти SARS-CoV-2 та ідіопатичною тромбоцитопенічною пурпурою, які розвинулися у пацієнта, неможливо й виключити таке ускладнення. Позитивний результат щодо аутоантитіл анти-SSA/Ro60, у випадках інфекції SARS-CoV-2 також свідчить про причинно-наслідковий зв'язок між вакцинацією та хворобою.

Цей випадок ні в якій мірі не зменшує ролі та значення щеплення проти COVID-19.